

[Bernhard Baunsgaard.]

er sikker på, jeg vil føle mig helt tryk ved, at det er en minister; mon ikke vi ville opnå en endnu større betryggelse for den enkelte borger, hvis det var et af regering og minister uafhængigt organ, der førte tilsynet? Men det kan vi drøfte i forbindelse med behandlingen af lovforslagene om offentlige og private registre.

Så er der bragt orden i spørgsmålet om ikrafttrædelsestidspunktet. Jeg vil gerne punktere den ballon, som den kommunistiske ordfører sendte op: der har ikke været mulighed for diskussion om ikrafttrædelsesdatoen, fordi den i forliget klart er aftalt til 1. januar 1978. Når ministeren har foreslået det andet, er det vel, fordi ministeren gerne havde set og ville undersøge, om vi ville gå med til en ændring. Jeg tror nu bedre om socialdemokratiet end det, hr. Grünbaum gav udtryk for, da han sagde, at det alene var af hensyn til forligsaftalerne. Jeg har tillid til, at socialdemokratiet på dette punkt ville have bøjet sig, selv om der ikke havde været en klar forligsaftale, og ville have bøjet sig alene af de praktiske hensyn, nemlig at banker og sparekasser har meddelt, at de i hvert fald ikke kunne nå det med indberetning for hele skatteåret 1977.

Endelig vil jeg understrege, at der er kommet nogle regler om, at ministeren af rent praktiske grunde kan fastsætte en mindstegrænse for indberetning af rentetilskrivninger. Jeg vil gerne her spørge ministeren, om min opfattelse ikke er korrekt, når jeg siger, at mindstebeløbet må komme til at ligge dér, hvor der vil være et indiskutabelt misforhold mellem på den ene side størrelsen af det tilskrevne rentebeløb og på den anden side de omkostninger, der løber på fra banken, når den skal opfylde den underretningspligt, som jo pålægges den efter et af ændringsforslagene, sammenholdt med den betydning, et sådant mindstebeløb vil have for beskatningen. Jeg går ud fra, at ministeren vil sige, det er klart, at det er her, mindstebeløbet vil komme til at ligge, ellers har jeg misforstået en hel masse af det, vi arbejder med her. Det kan jo ikke være sådan, at der kan blive tale om andet end disse rent praktiske forhold, og at det ikke betyder noget for vor beskatning. Ellers er vi jo i knibe, for principielt har vi jo fuld indberetningspligt for alle arbejdsindtægter.

I anledning af, at vi indarbejder lovforslaget om obligationer i dette lovforslag, der oprinde-

lig alene drejede sig om indberetning af rentetilskrivninger, har jeg et enkelt spørgsmål. Vi arbejdede jo oprindeligt med en kuponskat for obligationer, og på den måde ville vi have skabt ligestilling mellem obligationer og aktier. Nu er det endt i en indberetningspligt for udbytte af obligationer, og jeg tror, det vil virke godt. Men jeg vil gerne spørge ministeren, da vi jo i næste samling alligevel skal til at tale om kontrol med udbytter, nemlig udbytte af pantebreve, om det ikke ville være en overvejelse værd, at man inddrog aktier i hele problemkomplekset og undersøgte, om det ikke ville være en fordel, at aktieudbytter også faldt ind under indberetningspligten, således at vi dermed kom væk fra den kuponskat, der er på aktieudbytter. Når jeg siger, at det efter min opfattelse bør overvejes, skyldes det bl. a. et ønske om at ligestille udbytte af aktier og af obligationer, men også det forhold, at i dag skal ca. en fjerdedel af de 550 mill. kr., der opkræves i skat af aktier, tilbagebetales. Alt, hvad der kan undgås af dobbeltregnskab mellem skatteindbetalere og skatteopkræver, bør efter min mening bringes ud af verden, og jeg går ud fra, at indberetningen vil være tilstrækkelig sikker.

Jeg kan til slut oplyse, at vi er glade for de ændringsforslag, ministeren har stillet, og som jo er tiltrådt af det helt store flertal i skatteudvalget, og vi er glade for, at også dette forhold bringes i god overensstemmelse med de regler, vi har om indberetning af arbejdsindkomster.

Om de ændringsforslag, der er stillet af fremskridtspartiet og de konservative, skal jeg meddele, at vi ikke kan støtte nogen af dem. Fremskridtspartiet foreslår, at et så stort beløb som 200 kr. ikke skulle opgives. Når man ikke samtidig foreslår en rettelse for indberetning af arbejde, er det en klar diskriminering mod arbejdsbeskatningen. Hvad angår de konservatives ændringsforslag om mindstegrænsen, regner jeg med, at ministeren svarer, han er enig i, at det må være de helt små beløb, og at det derfor er et overflødigt forslag.

Arne Bjerregaard (KrF):

Personlig kan jeg ikke lade være med at tænke tilbage på behandlingen af skattekontrolløvsforslaget forrige år, da man fra visse sider udnyttede grundlovens bestemmelser til at søge en gennemførelse af de dengang foreslåede ændringer af skattekontrolloven hindret.